

УДК 347.73

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.06.2.60>

ЕЛЕКТРОННІ ПЛАТІЖНІ ІНСТРУКЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТЯГНЕННЯ ПОДАТКОВОГО БОРГУ: НОВАЦІЇ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Миронов О.Д.,*студент 4 курсу факультету юстиції
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
ORCID: 0009-0001-7188-7513***Шульга Т.М.,***доцентка, кандидатка юридичних наук,
доцентка кафедри податкового права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого,
ORCID: 0000-0001-8223-5812*

Миронов О.Д., Шульга Т.М. Електронні платіжні інструкції як інструмент стягнення податкового боргу: новації, проблеми та перспективи.

У статті досліджено правову природу, сутність та особливості функціонування електронних платіжних інструкцій як інструменту стягнення податкового боргу в Україні. Автори аналізують сучасний стан нормативно-правового регулювання у сфері погашення податкової заборгованості, приділяючи особливу увагу впровадженню механізмів автоматизації процесу примусового списання коштів з рахунків боржників. В умовах воєнного стану та зростання податкового боргу держава стикається з необхідністю оперативного наповнення бюджетів усіх рівнів, що потребує реформування існуючої системи адміністрування податкових надходжень.

Розкрито зміст та мету Національної стратегії доходів на 2024–2030 роки в частині погашення податкового боргу, яка визначає цифровізацію податкових процедур і запровадження електронних платіжних інструкцій як ключовий напрям підвищення ефективності роботи податкових органів. На основі аналізу норм Податкового кодексу України, Закону України «Про платіжні послуги», підзаконних актів Міністерства фінансів України та Національного банку України автори встановлюють, що новий механізм електронного документообігу суттєво скорочує часові рамки між прийняттям рішення про стягнення боргу та фактичним надходженням коштів до бюджету.

У роботі звертається увага на відмінності в процедурі стягнення податкового боргу з юридичних та фізичних осіб, визначено особливості застосування арешту рахунків, податкової застави та позасудового порядку стягнення. Виявлено ключові недоліки чинного механізму, зокрема відсутність уніфікованого порядку формування платіжних інструкцій при наявності у боржника кількох рахунків, ризики надмірного або недостатнього списання коштів, відсутність арешту рахунків юридичних осіб, а також прогалини щодо відображення платежів в інтегрованих картках платників.

Доведено, що впровадження електронних платіжних інструкцій є важливим кроком у цифровізації податкового адміністрування, однак їх ефективність без одночасного удосконалення супутніх інститутів – арешту рахунків, відкриття банківської інформації для податкових органів, автоматичного обміну даними з банками – буде обмеженою. Автори наголошують на потребі у комплексному підході, який передбачає реалізацію всіх положень Національної стратегії доходів, розробку детальних підзаконних актів, автоматизацію процесів, а також створення умов для добровільної сплати податків.

Зроблено висновок, що лише системна модернізація механізму погашення податкового боргу з використанням електронних платіжних інструкцій здатна забезпечити підвищення рівня податкової дисципліни, зниження адміністративних витрат держави та реальне зростання бюджетних надходжень.

Ключові слова: податкові правовідносини, податковий обов'язок, податкове законодавство, податковий борг, платник податків, платіжна інструкція, контролюючий орган, Національна стратегія доходів, арешт рахунків, податкова застава.

Myronov O.D., Shulga T.M. Electronic payment instructions as a tool for tax debt collection: innovations, challenges, and prospects.

The article examines the legal nature, essence, and operational features of electronic payment instructions as a tool for tax debt collection in Ukraine. The authors analyze the current state of legal regulation in the field of tax debt repayment, paying particular attention to the implementation of mechanisms for automating the process of compulsory fund withdrawal from taxpayers' bank accounts. Under the conditions of martial law and the growing volume of tax debt, the state faces the need for the prompt replenishment of budgets at all levels, which necessitates reforming the existing tax administration system.

The content and objectives of the National Revenue Strategy for 2024–2030 are revealed in the part concerning tax debt repayment, which defines the digitalization of tax procedures and the introduction of electronic payment instructions as a key direction for enhancing the efficiency of tax authorities. Based on the analysis of the provisions of the Tax Code of Ukraine, the Law of Ukraine "On Payment Services," and by-laws of the Ministry of Finance of Ukraine and the National Bank of Ukraine, the authors conclude that the new mechanism of electronic document circulation significantly shortens the time between the decision on debt collection and the actual receipt of funds to the budget.

The study focuses on the differences in the procedure for collecting tax debt from legal entities and individuals, as well as the specifics of applying account seizure, tax lien, and out-of-court collection procedures. The authors identify key shortcomings of the current mechanism, including the absence of a unified procedure for generating payment instructions when a debtor has multiple accounts, the risks of excessive or insufficient fund withdrawal, the lack of account seizure mechanisms for legal entities, and gaps in the reflection of payments in taxpayers' integrated cards.

It is proven that the introduction of electronic payment instructions is an important step in the digitalization of tax administration; however, their effectiveness will remain limited without simultaneous improvement of related institutions such as account seizure, access to banking information for tax authorities, and automatic data exchange with banks. The authors emphasize the need for a comprehensive approach that includes the implementation of all provisions of the National Revenue Strategy, the development of detailed by-laws, the automation of processes, and the creation of conditions for voluntary tax compliance.

The article concludes that only a systemic modernization of the tax debt repayment mechanism using electronic payment instructions can ensure an increase in tax discipline, a reduction in administrative costs, and a real growth in budget revenues.

Key words: tax legal relations, tax obligation, tax legislation, tax debt, taxpayer, payment instruction, tax authority, National Revenue Strategy, freezing of bank accounts, tax lien.

Постановка проблеми. В умовах воєнного часу відбувається зростання суми податкового боргу. Це зумовлює вдосконалення шляхів та механізмів його швидкого та стовідсоткового погашення. Існуюча процедура стягнення заборгованості по податках, зборах та платежах з рахунків платника податків в паперовій формі є надмірно трудомісткою, тривалою в часі та потребує значних фінансових ресурсів, що призводить до затримок у надходженні коштів до бюджетів. Навіть запровадження електронних платіжних інструкцій не може гарантувати ефективне погашення боргу без застосування арешту рахунків боржників. Впровадження автоматизованих електронних платіжних інструкцій, застосування арешту рахунків до усіх боржників є важливим інструментом оптимізації процесу стягнення боргів і підвищення ефективності роботи податкових органів.

Метою статті є дослідження механізму стягнення податкового боргу за рахунок безготівкових коштів, встановлення передумов запровадження електронних платіжних інструкцій, виявлення проблемних питань при стягненні коштів в рахунок погашення податкового боргу, а також оцінка ефективності запровадження змін передбачених НСД в частині погашення та спрощення реалізації процедур примусового стягнення податкового боргу.

Стан опрацювання проблематики. Пошуком шляхів погашення податкового боргу займалися вітчизняні науковці, фахівці фінансового права, зокрема О.І. Юр'єв, О.М. Тимченко та Є.С. Осадчий та інші. У нормативних документах, зокрема в Податковому кодексі України (далі – ПК України), Законі України «Про платіжні послуги», постановах Національного банку України, наказах Міністерства фінансів України та НСД тощо викладена процедура погашення податкового боргу. Однак питання автоматизації процесу примусового стягнення боргу в електронній формі та його практичне застосування залишається малодослідженим.

Виклад основного матеріалу. У жовтні 2025 року пресслужба Державної податкової служби України (далі – ДПС) сповістила про автоматизацію списання коштів в рахунок погашення податкового боргу, що на даний час здійснюється тестування нового програмного забезпечення щодо

формування та направлення електронних платіжних інструкцій. Тобто, ДПС здійснено перші кроки до заміни паперових платіжних інструкцій на електронні. Так, через систему електронних платежів Нацбанку відбуватиметься списання коштів з рахунків платників податків – боржників.

Які ж зміни відбудуться для платника податків та країни при запровадженні електронних платіжних інструкцій? Чи вплинуть дані зміни на податкову культуру платників податків? Чи зростуть надходження до бюджетів усіх рівнів від стягнення податкового боргу? Які проблемні питання можуть виникнути при списанні коштів?

Статтею 67 Конституції України визначено, що «кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом» [1].

Виконання податкового обов'язку є джерелом наповнення бюджетів як державного так місцевих. Несвоєчасна сплата коштів призводить до виникнення податкового боргу. Так, ПК України передбачено різні способи його погашення, які інколи є не достатньо врегульовані. Зокрема, самостійна сплата платником податків та примусове стягнення. Варто зазначити, що сплата податкового боргу протягом дії податкової вимоги (30 днів) свідчить про випадковість виникнення податкового боргу. В іншому випадку можна стверджувати, що платники податків свідомо не виконують свій обов'язок. У даному разі контролюючий орган застосовує примусові заходи стягнення. Одним з яких є стягнення коштів з рахунків боржника.

Для забезпечення сплати платником податків податкового боргу майно платника податків передається у податкову заставу [3].

Механізм погашення податкового боргу юридичних осіб та фізичних осіб різняться.

Так, стягнення податкового боргу фізичних осіб здійснюється за рішенням суду та проводиться державною виконавчою службою за процедурою, визначеною Законом України «Про виконавче провадження».

Погашення податкового боргу юридичних осіб здійснюється як за рішенням суду, так і за рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу та проводиться податковим органом за процедурою визначеною ПК України.

Відповідно до положень п. 95.3 ст. 95 ПК України «стягнення коштів з рахунків/електронних гаманців платника податків у банках, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей, обслуговуючих такого платника податків, та з рахунків платників податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, відкритих у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, здійснюється за рішенням суду, яке направляється до виконання контролюючим органам, у розмірі суми податкового боргу або його частини» [2].

Рішенням керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу про стягнення коштів за рахунок готівки, що належить такому платнику податків, та/або коштів з рахунків приймається лише за наступних умов:

- податковий борг виник у результаті несплати грошових зобов'язань задекларованих платником податків;
- такий податковий борг не погашений протягом 90 календарних днів;
- держава не має перед платником непогашеного зобов'язання щодо повернення помилково та/або надміру сплачених сум, та/або бюджетного відшкодування податку на додану вартість.

Це рішення є вимогою стягувача до боржника, яка підлягає негайному виконанню у платіжній системі.

Таким чином, законодавцем визначено різні механізми стягнення податкового боргу для фізичних осіб та юридичних осіб на етапі виконання рішень суду та/або рішень керівника контролюючого органу.

Процедура стягнення податкового боргу для фізичних осіб передбачає направлення контролюючим органом виконавчого листа про стягнення податкового боргу до органів державної виконавчої служби. Державний виконавець відкриває виконавче провадження, приймає постанови про арешт коштів та арешт майна. Звертаємо увагу та те, що під арешт потрапляє все рухоме, нерухоме майно та всі рахунки фізичної особи [4].

При цьому, процедура стягнення податкового боргу з юридичних осіб арешт рахунків не передбачає.

Так, ПК України містить норми, які регламентують застосування арешту рахунків платника податків-боржника, а саме:

- боржник порушує правила відчуження податкової застави; відмовляється від проведення перевірки збереження майна (п.94.2 ст. 94 ПК України);
- у боржника відсутнє майно та/або його вартість менша суми податкового боргу, та/або таке майно не може бути джерелом погашення податкового боргу (п.п. 20.1.33 п. 20.1 ст. 20 ПК України);

- у разі якщо боржник не допускає податкового керуючого для проведення опису майна у податкову заставу чи не надає документів, необхідних для такого опису (п. 89.4 ст. 89, п. 94.2 ст. 94 ПК України) [2].

Проте, зазначені вище норми визначають, що контролюючий орган повинен додатково звернутися до суду щодо арешту рахунку платника податків чи зупинення видаткових операцій. Наявність податкового боргу є не підставою для звернення до суду щодо арешту рахунків.

Зазначене вказує на диференціацію платників податків при стягнення боргу.

Для юридичних осіб – боржників законодавцем створені більш лояльні умови, а саме в частині відсутності арешту рахунків при наявності податкового боргу.

Рішення суду про погашення податкового боргу (юридичної особи) за рахунок коштів, як зазначалося вище, виконується податковим органом шляхом формування та направлення платіжних інструкцій та вилучення готівки.

Тобто, фактичне примусове списання коштів здійснюється на підставі платіжної інструкції, яку контролюючий орган надсилає банку або іншому надавачу платіжних послуг. Механізм виконання такого переказу визначено розділом IV Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої постановою Правління національного банку України від 29.07.2022 № 163 (далі – Інструкція № 163) [5].

Відповідно до п. 9 розділу I Інструкції № 163 «ініціатор має право оформити платіжну інструкцію в електронній або паперовій формі».

Порядок інформаційної взаємодії органів Державної податкової служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 18.05.2020 № 217 на практиці не діяв. [6]. Передачу контролюючим органом платіжних інструкцій до банківських установ в електронній формі не реалізовано.

При цьому, податковими керуючими щоденно формуються тисячі платіжних інструкцій в паперовій формі, які направляються рекомендованими поштовими відправленнями.

Слід відмітити, що формування у паперовій формі платіжних інструкцій потребує великих людського ресурсу і бюджетних затрат. Це громіздкий та трудомісткий алгоритм, який включає друк платіжних інструкцій в чотирьох примірниках, підписуються керівником органу, виконавцем, скріплюються гербовою печаткою, направляються для візування до територіальних органів казначейської служби і тільки після цього направляються поштою до банківських установ.

Варто звернути увагу, що платіжна інструкція працює операційний час, а поштові відправлення у більшості випадках надходять до банківських установ у другій половині дня.

Інструкцією № 163 не визначено строків повернення банківськими установами стягувачу опрацьованих платіжних інструкцій в паперовій формі, в тому числі повернутих без виконання та не визначено вид поштового відправлення. Несвоєчасність отримання контролюючим органом повернутих без виконання платіжних інструкцій призводить до зволікання направлення податковим керуючим на наступних платіжних інструкцій.

Таким чином, стягнення податкового боргу за рахунок коштів шляхом направлення платіжних інструкцій в паперовій формі, крім великих затрат займає великий проміжок часу, що призводить до втрат бюджетів всіх рівнів.

Можливість направлення платіжних інструкцій в електронній формі призведе до заощадження коштів та часу.

Набрання чинності Закону України «Про платіжні послуги», Закону України від 12 січня 2023 року № 2888-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг», необхідність наповнення бюджетів для задоволення нагальних потреб ЗСУ, повоєнного відновлення сприяло впровадженню оновлених механізмів стягнення податкового боргу [8, 9].

27 грудня 2023 року урядом України погоджена Національна стратегія доходів на 2024–2030 роки (далі – НСД) [10].

НСД є дорожньою картою удосконалення процедур адміністрування податкового боргу шляхом внесення змін до законодавства, зокрема, щодо:

- стягнення податкового боргу за рішенням керівника без рішення суду;
- наділення податкового органу повноваженнями щодо погашення податкового боргу, арешту рахунків без рішення суду;
- запровадження обов'язкового листування з боржниками в електронній формі;
- впровадження безтермінової дії платіжної інструкції;
- скасування заборони щодо розкриття органам ДПС банківської таємниці про наявність та рух коштів на рахунках боржника [11].

Наказом Міністерства фінансів України від 30.12.2024 № 669 затверджено новий Порядок інформаційної взаємодії Державної податкової служби України, Державної казначейської служби України та надавачів платіжних послуг під час передавання платіжних інструкцій на стягнення коштів в електронній формі (далі – Порядок) [7].

Зазначене вказує, що урядом України розпочато впровадження заходів передбачених НСД.

Відповідно до Порядку процес направлення платіжних інструкцій в часових рамках значно скоротився. Так, на формування, опрацювання територіальним органом ДПС платіжних інструкцій шляхом накладення на них кваліфікованих електронних підписів уповноважених осіб та печатки територіального органу ДПС, перевірку Казначейством, направлення через систему електронних платежів Національного банку України орієнтовно повинно витратитися дві години. Тобто, близько 10 години робочого дня платіжні інструкції будуть направлені до банківських установ на рахунки боржників. Слід пам'ятати, що платіжна інструкція працює операційний час.

Порядком не передбачено, яким чином формуватимуться платіжні інструкції при наявності у боржника декількох рахунків та наявності у податкового боргу по різних податках, зборах, платежах.

Також слід зауважити, що сплата коштів платником податків чи кошти списані з рахунків боржника в інтегрованій картці платника податків відображаються на наступний день, після отримання даних від Казначейства.

На сьогодні склалася ситуація, що жодним нормативно-правовим документом чи підзаконним актом не визначено порядок формування податковим органом платіжної інструкції, що може призводити або до надміру списаних коштів або до втрат бюджету.

Так, по-перше, при наявності у платника декількох рахунків у декількох банківських установах незрозуміло яку суму до стягнення необхідно зазначати у платіжній інструкції. Суму податкового боргу, яка зазначена в рішенні суду та /або рішенні керівника чи її частину?

Наприклад, у юридичної особи відповідно до інтегрованих карток обліковується податковий борг у сумі 150 000,00 грн, з них по податку на додану вартість – 100 000,00 грн (грошове зобов'язання нараховане контролюючим органом) та по рентній платі за спеціальне використання води – 50 000,00 грн (самостійно визначене платником податків податкове зобов'язання та не сплачене понад 90 календарних днів). Податковим органом отримано рішення суду про стягнення податкового боргу на суму 100 000,00 грн (ПДВ), стягнення податкового боргу у сумі 50 000,00 грн (рентна плата) здійснюється по рішенню керівника. Боржник має п'ять рахунків у двох банках.

Відповідно, якщо сформувати та направити до банків п'ять платіжних інструкцій про списання коштів у сумі 50 000,00 грн в рахунок погашення податкового боргу з рентної плати, то з рахунків платника може списатися 250 000,00 грн, що в п'ять разів перевищує податковий борг.

Якщо сформувати та направити до банків п'ять платіжних інструкцій про списання коштів в рахунок погашення податкового боргу з ПДВ, в яких зазначити суму до стягнення – 20 000,00 грн (розділити борг), то з рахунків платника може списатися лише частково кошти (20 000,00 грн) при наявності на рахунку коштів у сумі 100 000,00 грн, що призведе до втрат бюджету.

По-друге. Порядком визначено, що ГУ ДПС опрацьовують та підтверджують інформацію про належні до стягнення суми не пізніше 10 год. Як зазначалося вище, надходження в інтегрованій картці відображаються на наступний день, що знову таки, призводить, або до надмірного списання коштів, або до зволікання, затягування направлення платіжних інструкцій (через день).

На мою думку, процес стягнення безготівкових коштів повинен включати: а) накладання арешту на рахунки; б) відкриття банківської таємниці для податкового органу; в) направлення платіжних інструкцій. Так як відсутність інформації про наявність коштів на рахунку боржника, відсутність арешту коштів має негативні наслідки як для платника податків, так і бюджетів усіх рівнів. Це також призводить до додаткового навантаження на посадових осіб контролюючого органу у вигляді розгляду звернень, скарг, супроводження судових справ тощо.

На законодавчому рівні залишається спірним питання стягнення в рахунок погашення податкового боргу безготівкових коштів з рахунків державних, комунальних підприємств, установ організація, які відкриті в Державній казначейській службі України.

Аналіз нормативно-правових актів свідчить, що контролюючий орган має право направляти платіжні інструкції до надавача платіжних послуг як і на підставі рішення суду так і на підставі рішення керівника, при цьому зазначаючи у реквізиті «Призначення платежу» підставу стягнення.

Слід відмітити, що при направленні платіжної інструкції ні Закон України «Про платіжні послуги» ні Інструкція № 163 не передбачають надання оригіналу виконавчого документа/судового рішення/рішення керівника (його заступника або уповноваженої особи) контролюючого органу.

Скориставшись наданим правом (абз. 2-5 п. 95.5 ст. 95 ПК України) контролюючий орган не повинен звертатися до суду для повторного стягнення за рішенням суду, оскільки законом визна-

чено позасудовий порядок стягнення. Крім того, у випадку задоволення позову будуть наявні два рішення про стягнення одних і тих же сум податкового боргу.

Відповідно до п. 3 Порядку виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників, який затверджено постановою Кабінету міністрів України від 03.08.2011 № 845 (далі – Порядок № 845) «рішення про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників виконуються на підставі виконавчих документів виключно органами Казначейства».

Слід відмітити, що норми п. 95.5 ст. 95 ПК України є спеціальними нормами права, які регулюють питання погашення податкового боргу. ПК України визначив механізм стягнення коштів. При цьому, дія Закону України «Про виконавче провадження», Порядку № 845 розповсюджуються на примусове виконання рішень, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою, органами Казначейства, а не контролюючим органом.

Таким чином, вважаю, що у спірних правовідносинах застосуванню підлягає, саме, ПК України та Інструкція № 163, а не Закон України «Про виконавче провадження», Порядок № 845.

Повертаючись до запитань, поставлених на початку, з впевненістю можна стверджувати, що запровадження лише електронних платіжних інструкцій не змусить платників податків сплачувати податки, збори, платежі у термін передбачений чинним законодавством. Не вплине негативно на господарську діяльність підприємств, установ, організацій, так як обмежений термін дії у часі платіжних інструкцій залишається та відсутній такий забезпечувальний захід, як арешт рахунків та майна.

Щодо збільшення надходжень до бюджетів, то враховуючи структуру податкового боргу (кількість та суму податкового боргу боржників, які мають ознаки господарської діяльності) вони все ж таки зростуть, але не значно.

Лише комплексний підхід, впровадження всіх запропонованих заходів в НСД, в тому числі розробка змін до законодавства та підзаконних нормативно – правових актів, створення умов для мотивації своєчасної сплати узгоджених грошових зобов'язань, вплине на дотримання платником податків податкового законодавства, на скорочення податкового боргу та збільшення надходжень до бюджетів від заходів стягнення податкового боргу.

Висновки. Запровадження електронних платіжних інструкцій у системі стягнення податкового боргу є суттєвим кроком до цифровізації податкового адміністрування та підвищення ефективності роботи податкових органів. Новий Порядок взаємодії між ДПС, Казначейством і платіжними надавачами значно прискорює процедуру примусового списання коштів. Разом із тим, лише комплексне виконання заходів, передбачених НСД, зокрема автоматизація процесів, арешт рахунків, електронна взаємодія з платниками податків і законодавчі зміни щодо розкриття банківської інформації, забезпечить реальне скорочення податкової заборгованості та зростання надходжень до державного і місцевих бюджетів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr> (дата звернення: 10.10.2025).
2. Податковий кодекс України: Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
3. Про затвердження Порядку застосування податкової застави податковими органами: Наказ Міністерства фінансів України від 16.06.2017 № 586 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0859-17#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
4. Про виконавче провадження: Закон від 02.06.2016 № 1404-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
5. Про затвердження Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг: Постанова Правління Національного банку України від 29.07.2022 № 163 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0163500-22#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
6. Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії органів Державної податкової служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі: Наказ Міністерства фінансів України від 18.05.2020 № 217 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0654-20#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
7. Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії Державної податкової служби України, Державної казначейської служби України та надавачів платіжних послуг під час передавання платіжних інструкцій на стягнення коштів в електронній формі: Наказ Міністерства фінансів України від 30.12.2024 № 669 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0066-25#Text> (дата звернення: 10.10.2025).

8. Про платіжні послуги: Закон від 30.06.2021 № 1591-IX / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
9. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг: Закон від 12.01.2023 № 2888-IX / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2888-20#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
10. Про схвалення Національної стратегії доходів до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2023 р. № 1218-р / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1218-2023-%D1%80#Text> (дата звернення: 10.10.2025).
11. НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ ДОХОДІВ ДО 2030 РОКУ. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/National%20Revenue%20Strategy_2030_.pdf (дата звернення: 10.10.2025).